Р Е Ш Е Н И Е
№ 43435

гр. София, 05.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 16.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова
ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева
Теодора Георгиева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **9297** по описа за **2026** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно- процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „Дейта Груп“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], чрез пълномощника си адв. Р. И., против Решение № 1749 от 17.05.2026г., постановено от 130-ти състав на СРС по АНД № 13974 по описа за 2025 г. на СРС, с което е потвърдено Наказателно постановление № Сф-41ДНСК-79/28.08.2025г. издадено от началник на Дирекция за национален и строителен контрол – [населено място] за нарушение на чл. 158, ал. 2 от Закона за устройство на територията (ЗУТ), с което на основание чл. 237, ал. 1, т. 22, вр. чл. 239, ал. 1, т. 2 и чл. 222, ал. 1, т. 15 от ЗУТ на жалбоподателя е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 (хиляда) лева.

В жалбата се развиват съображения, че решението на СРС е необосновано, като постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК. В жалбата се излагат доводи, че съдебния състав не е обсъдил, нито разгледал подробните възражения срещу оспореното НП. Счита, че преди законосъобразното съставяне на протокола съгласно Приложение № 2 с участието на общинската администрация, не са налице и условията за заверка на заповедната книга. Излага доводи, че датата на извършване на нарушението е задължителен реквизит, както на АУАН, така и на НП и представлява съществено процесуално нарушение. Иска се отмяна на решението.

В съдебно заседание, редовно призован, касаторът се представлява от адв.И., който моли да бъде

уважена касационната жалба, съответно да бъде отменено обжалваното решение на СРС. Претендира разноски и представя списък.
Ответникът, началник на Дирекция за национален строителен контрол (ДНСК), редовно призован, не се явява, не се представлява, не изразява становище по касационната жалба.
Прокурор Р. от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна, а оспореното решение на СРС за правилно.
Административен съд София – град, X - ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното:
Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.
Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.
Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е Наказателно постановление № Сф-41ДНСК-79/28.08.2025 г. издадено от началник на Дирекция за национален и строителен контрол – [населено място], с който на „Дейта Груп“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е била наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лева, на основание чл. 237, ал. 1, т. 22, вр. чл. 239, ал. 1, т. 2 и чл. 222, ал. 1, т. 15 от ЗУТ, за нарушение на чл. 158, ал. 2 от ЗУТ.
За да постанови оспореното решение от фактическа страна СРС е приел за установено, че на 31.03.2023 г. в [населено място] бил сключен договор между „Електроразпределителни мрежи запад“ ЕАД в качеството на възложител и „Дейта Груп“ ЕООД като изпълнител, по силата на който дружеството се е задължило да упражнява строителен надзор на строеж „Нов кабел НН за външно електрозахранване на Метално съоръжение-фургон“ в поземлен имот с идентификатор 15984.323.287 по КККР на [населено място], [община].
На 30.04.2025 г. е съставен протокол за откриване на строителна площадка и определяне на строителна линия и ниво на строеж.
На следващо място съдът е установил, че заповедна книга за строежа „Нов кабел НН за външно електрозахранване на Метално съоръжение-фургон“ е заверена на дата 11.06.2025 г., като е била извършена проверка на представена от страна на дружеството документация от инспектор в РДНСК Софийска област, като на 25.06.2025 г. с констативен протокол № СН-1098 от която е установено, че същото не е спазило сроковете посочени в чл. 158, ал. 2 ЗУТ.
На 08.08.2025 г. на „Дейта Груп“ ЕООД бил съставен АУАН № Сф-41 за нарушение на разпоредбите на чл. 158, ал. 2 ЗУТ, като срещу него не е било депозирано писмено възражения, в което управителя на „Дейта Груп“ ЕООД да е посочил, че за периода от 12.06 до 16.06.2025 г. е бил в болнично заведение. Въз основа на акта е издадено и процесното НП № Сф-41-ДНСК 79/28.08.2025г. издадено от началник на ДНСК – [населено място], при идентично описание на фактическа обстановка, с което за посоченото нарушение на дружеството е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 000 лв.
За да потвърди обжалвания пред него НП СРС приема, че както в АУАН, така и в НП се съдържат изискуемите реквизити относно време на извършване на твърдяното административно нарушение, както и че обстоятелствено и подробно е посочено, както в АУАН, така и в НП нарушението, обстоятелствата, при които е осъществено, време и място на извършването му, а именно на 05.05.2025 г. Приел е, че посочената от АНО правна квалификация на нарушението е пълно и точно описана, което изключва неяснотата относно вмененото нарушение и не се препятства засегнатия субект да организира защитата си.

На следващо място, съставът на СРС е приел за безспорно установено, че в хода на извършена проверка от служителите на РДНСК-С., че от лицето, което е упражнявало строителен надзор за строежа - дружеството-жалбоподател не е уведомило писмено в 3-дневен срок от съставен Протокол за откриване на строителна площадка и определяне на строителна линия и ниво на строеж.
По тези съображения, СРС е потвърдил НП.
След като извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Административен съд - София-град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Същото е постановено при пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина и при правилно приложение на материалния закон. В тази връзка доводите в касационната жалба са неоснователни.
СРС правилно е обосновал мотиви за извършено нарушение на чл. 158, ал. 2, изр. 1 от ЗУТ, което задължава лицето, упражняващо строителен надзор, или техническият ръководител за строежите по чл. 14, ал. 2 от ЗКС в тридневен срок от съставянето на протокола по ал. 1, а когато такъв не се изисква - преди започването на строежа, да завери заповедната книга на строежа и да уведоми писмено в 7-дневен срок от заверката общината, специализираните контролни органи и регионалната дирекция за национален строителен контрол.
По делото не е спорно, че в случая задължението по чл. 158, ал. 2 от ЗУТ в частта му относно уведомяване на ДНСК С. не е изпълнено от „Дейта Груп“ ЕООД, в качеството му на лице, упражняващо независим строителен надзор, в 7-дневен срок от заверката на заповедната книга за „Нов кабел НН за външно електрозахранване на Метално съоръжение-фургон“. С бездействието си дружеството не е изпълнило изискването на закона, с което от обективна страна е осъществен съставът на административно нарушение по чл. 158, ал. 2, изр. 1 от ЗУТ.
В тази връзка съдът следва да отбележи, че разпоредбата на чл. 158, ал. 2 от ЗУТ изчерпателно изброява държавните органи, които следва да бъдат уведомени за заверката на заповедната книга, като не прави разлика по отношение на отделните категории строежи. Следователно, неуведомяването на който и да е от визираните органи съставлява нарушение по смисъла на чл. чл. 237, ал. 1, т. 22 от ЗУТ и е основание за ангажиране на административно наказателната отговорност на виновното лице.
Съгласно чл. 28 от ЗАНН, за маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Преценката за "маловажност на случая" подлежи на съдебен контрол. Когато съдът констатира, че предпоставките на разпоредбата са налице, но наказващият орган не я е приложил, това е основание за отмяна на наказателното постановление и на съдебното решение, което го потвърждава, поради издаването им в противоречие със закона (в този смисъл Тълкувателно решение №1/12.12.2007 г. на ВКС по т. н. д. № 1/2007 г., ОСНК). В процесния случай касационната инстанция намира, че такива обстоятелства, които да обуславят маловажност на случая не са налице, като вмененото нарушение разкрива типичната степен на обществена опасност за нарушения със същата правна квалификация, а не по-ниска. Изрично следва да се уточни, че при преценка за маловажност на случая, съпоставката на степента на обществена опасност се прави с други нарушения със същата правна квалификация, а не с други нарушения с различна правна квалификация. Това е така, доколкото степента на обществена опасност на даден вид нарушения е оценена от законодателя чрез предвидената за тях санкция, като в случая тя е от

1 000 до 3 000 лева. В съдебната практика трайно се приема, че типично обстоятелство, което може да доведе до извод за маловажност на случая е наличието на обективни причини, на които се дължи неизпълнението на вмененото със закона задължение. Макар същите да не представляват основание за отпадане на обективната и безвиновна отговорност на ЮЛ, наличието им индикира на по-ниска степен на обществена опасност на деянието и възможност целите на наказанието да се постигнат само чрез предупреждение. В случая е безспорно по делото, че срещу констатациите в АУАН не са подадени възражения и не се представени доказателства за това, че управителя на „Дейта Груп“ ЕООД да е посочил, че за периода от 12.06 до 16.06.2025 г. е бил в болнично заведение и това да е наложило забавата в изпълнението. Друго обстоятелство, което трайно се приеме в съдебната практика, като основание за прилагане на чл. 28 ЗАНН е своевременното, срочно и и доброволно отстраняване на нарушението. В случая нарушението не е отстранено доброволно, а периодът на забава – повече от двадесет дни, в никакъв случай не може да се приеме за незначителен и да доведе до извод за маловажност на нарушението. Не може да бъде аргумент за маловажност на случая и липсата на произтекли вредни последици, доколкото нарушението по чл. 158 ЗУТ е на формално, просто извършване, като за неговата съставомерност не е предвидено настъпването на вредни последици и именно това е типичния случай при нарушения с тази правна квалификация. Други смекчаващи обстоятелства, които да водят до по-ниска степен на обществена опасност на деянието, нито са наведени, нито са доказани.

В заключение съдът счита, че кореспондиращата на извършеното нарушение санкционна норма на чл. 237, ал. 1, т. 22 от ЗУТ предвижда налагане на административно наказание на лице, упражняващо строителен надзор на строеж, неизпълнило задължение по чл. 158, ал. 2 от ЗУТ в размер от 1 000 до 3 000 лв. Определеният от административно наказващия орган минимален размер на имуществената санкция правилно е възприет от въззивната инстанция като съответен на вида, характера и тежестта на извършеното нарушение.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл. 218, ал. 2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън визираните в касационната жалба, решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора претенцията на касатора за присъждане на разноски е неоснователна.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63в ЗАНН Административен съд София - град, X касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1749 от 17.05.2026 г., постановено от 130-ти състав на СРС по АНД № 13974 по описа за 2025 г. на СРС.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: